

- 1 Pretium rei emptae an fuerit iustum inspici tēpus cōtractus.
- 2 Pretium iustum effici ex re, tempore, personis, oneri, paſtorum.
- 3 Pretium rerum bello, & peste esse vilius.
- 4 Pretium ex qualitate personæ effici carius, vel vilius. n.s.
- Qualitatem venditoris efficere rem viliorem.
Ricōsum vendiōrem rei pretio detrahēre.
- 6 Vendī carius res separatim.
- Pretium rerum separatim venditur, esse vilius.
- 7 Onera minuire pretium. num. 8.
- 9 Pretium minui paſtis.

Pretium iustum cognosci ex reditu, ad rationem quinque pro centenario.

- 10 Redūtum ad quinque pro centenario efficere iusti pretij probatiōnem.
- 11 Ciuitatis, & opidi bona alienanda in solemnitatibus.
- Alienationem bonorum oppidi fieri cum solemnitatibus.
- 12 Vigleuani ex usu non obseruari solitas solemnitates, in alienationibus rerum ciuitatis.

Consuetudinem ne seruētur solemnitates quedam in alienatione rerum publicarum, valere.

- 13 Licentiam alienandi fuisse solemnem, presumi ex temporis antiquitate.

Tempore ann. 40. induci præsump. pro solemnitate actus.

- 14 Solemnites præsumi in contractu excusa an. 40.
- 15 Enunciatiām in instrumento, interuenisse solemnitates addito cursu longi temporis, præclare.

Solemnitatem extrinsecam, præsumi ex cursu temporis, ubi in instrumento enuntiatur interuenisse.

- 16 Vniuersitas bona cum debitis solemnitatib. fuisse alienata probari ex instrumento ipso alienationis.

Solemnitatum enumerationem in instrumento, satis probare, eas adjuvare.

- 17 Solemnitates præsumi, cum publicè fuit confectum instrumentum, & adeſt cursus longi temporis. nu. 18.
- 18 Scientiā gestorū præsumi in eo, pēnes quē sunt scripture.
- 20 Alienationem rerum ecclesiæ in evidentem, etiam sine solemnitatibus valere. nu. 21.
- 22 Alienationem rerum minoris in evidentem sine solemnibus valere in iure valde controvērſi.
- 23 Ciuitatem equiparari ecclesiæ, & minori. nu. 24.
- 25 Præscriptionem 40. an. habere locū in reb. ciuitatis. n. 26.
- 27 Præscriptionem ēt an. 40. impediri defectu tituli inualiditatem.
- 28 Alienationem factam à ciuitate in concilio generali, præsumi validam.
- 29 Decretum indicis in alienatione etiam rerum minoris excludere præsumptionem fraudis.
- 30 Præscriptionem 40. an. tolli restitut. in integrum. nu. 31.

Restitutionem in integrū dari aduersus præscript. 40. an. ex capite iusl. ignorantiæ.

- 32 Ignorantiam iuris nec minori, nec ciuitati prodeſſe.
- 33 Restitutionem in integrum aduersus præscript. an. 40. non habere locum lapſo quinquennio à die lapſus eorum.
- 34 Laudum uti ſententia approbata mereri exec.
- 35 Compromittere nō posse ciuitatē niſi ſeruata forma. n. 36.
- 37 Restitutionem in integrum impediri iuramento.
- 38 Ciuitatem tanquam minorē non posse aliquo caſu conſiderari.
- 39 Ciuitatem non præsumi leſam, ex gestis coram officialibus & ministris.
- 40 Communitatem petentem restitui ex leſione, eam leſionem probare.
- 41 Paſtum redimendi tolli an. 30.
- 42 Petitionem, in dubio, declarare verba ſequentia.
- 43 Renuncianti ius non dari regreſſum.
- 44 Ciuitatem non posse renunciare iuribus suis, non recepto preto.

Renunciationem iuris non recepto preto esse donationem.

FACTI SPECIES.

Anno 1524. die 12. Februarij vigente in hoc Dominio, & praesertim in ciuitate Vigleuani peste, & bello: Agentes ipsius Communis Vigleuani, precedentibus narratiuis necessitatibus, & cauſa hōpitationis vendiderunt D. Petro Mariæ de Bosijs medietatem poſſessionis pratorum communium ſtorum in territorio Vigleuani, & hoc preto librarum 2500.

Eadem die, & incontinenti dicti Bosijs inueſtiuit in perpetuum Agentes predictæ Communis de dictis bonis sub annua ſiſti preſtatione librarum 130. cum pacto francandi medio reſtitutionis dictarum librarum 2500.

Eodem anno 1524. die 13. Aprilis idemmet Agentes Communis ex reſiduo bonorum predictorum vendiderunt D. Ambroſio Bergundio quartam partem eiusdem poſſessionis pratorum communium preto librarum 1040.

Cum locatione ſimplici eodem die per dictum Bergundium facta dicta Communis ad annos quatuor, sub annua ſiſti preſtatione librarum 73. cum eodem pacto francandi toties, quoties.

Anno autem 1528. die 3. Aprilis predicti met Agentes Communis, vendiderunt d. Bosijs quartam partem dictam poſſessionis, que remanserat Communis ſimul cum furno uno libr. 1605.

Et incontinenti d. Bosijs inueſtiuit in perpetuum dictos Agentes de predictis bonis, ut ſupra, cum annua preſtatione ſiſti libellarj librarum 90. & cum pacto francandi, ut ſupra.

Anno 1530. die 6. Iulij heredes dicti Bergundij dictam quartam partem, ut ſupra emptam à Communis, vendiderunt dicto Bosijs preto tātum ſcurorum centum decem nouem.

Anno 1532. die 26. Aprilis inter Communis, & Bosijs conuentum fuit in generali Consilio, petente dicto Bosijs prata communia ipſi vendita, & pro una alia quarta, quorum locatio finita eſt, aut renunciari, aut reinuſtiri à dicto Communis, & ordinatum dari debere ipſi Bosijs libras 400. pro omni, & toto eo, quod petere, & conſequi poſſet occaſione dicta poſſessionis, acceptando dictam proprietatem, tam pro dicto quarto, quam pro alijs tribus quartis in ſe, & ſuper ſe, liberando Communis ab omni, & toto eo, quod petere, & conſequi poſſit occaſione dicta proprietatis, & emergentium ab ea, & hec omnia preſente dicto Bosijs, acceptante præmissa; & ut præmissa ſint firmo fundamento firmata, ordinatum fuit fieri ſyndicatum ad faciendam dictam renunciā in infraſcriptos, videlicet D. Petrum de Rochis, D. Ioan. Mariam de Puteo, D. Christopherum de Rodulphis, & D. Simonem de Collis D. Leonardi: qui ſyndicatus ad præmissa faciēdus, rogatus fuit per me notarium infra ſcriptum. Subſcrip. Simon de Puteo notarius, & cancellarius in robur ſubſcripſit.

Anno 1533. die 30. Martij facta fuit in Consilio generali, ordinatio ſcripta his verbis. Item preſta

Consilium MCLXIX.

128

fati D. Consiliarij intellecta quadam expoſitione D. Petri Mariæ de Bosijs pro renuncia ſienda pacto de luendo de pratis communib, de nouo inherendo alteri ordinationi facta, sub die 26. April. 1532.

Ordinauerunt de nouo per D. Felicem Caciam, & D. Hieronymum de Parona, necnon & Do. Andreā de Cochis dictam renunciam de prato luen- di fieri dicto D. Petru Mariæ. Ita quod dicta pro- prietas remaneat dicto Petru Mariæ libera in per- petuum, tam pro uno quarto, quam de alijs tribus quartis. Subſcrip. Simon Puteus notarius, & can- cellarius Magnificæ Communis Vigleuani in ro- bur ſubſcripſit. ut ſign. R.R. fo. 32. sequenti.

Anno autem 1568. die 19. Octobris Agentes dictæ Communis, inſtituerunt iudicium contra Cap. Io. Petrum, & Iulium fratres de Bosijs filios di- ci Petri Mariæ, petendo declarari predictas ven- ditio, per Agentes Communis factas Bosijs, & Bergundio nullas, & Bosijs filios quondam dicti Petri Mariæ cogi ad relaxandum poſſessionem quar- torum trium dicta poſſessionis in empheusim per- petuum locatam dictis Agentibus pertinere, & con- demnari Bosijs ad relaxandum Communis poſſessionem dicti vilis dominij, & naturalis poſſe- ſionis dictorum quartorum trium, unā cum fructibus ab anno 1532. citra perceptis, & attento de- poſito librarum 5145. 18. declarari retrouendi- zione dictorum bonorum haberi pro facta, & bona omnia pleno iure Communis ſpectare, & eidem reſtituenda eſe, Communis in integrum reſtitui, &c.

Anno 1570. 11. Maij Bosijs citarunt Agentes Communis ad exhibendum libros ordinationum generalis consiliū annorum 1524. & 1528. ſub pēna, Fisco Regio applicanda, & ſub die 12. Maij dicto anno 1570. in termino precepit Agentes Communis responderunt, non habere dictos libros, & nec in archivio Communis Vigleuani tales ex- tare libros.

Anno autem 1571. die nono Martij factū fuit inter Agentes dictæ Communis, & dictos Iuliu, Cap. Io. Petrum Bosijs filios dicti Petri Mariæ com- promiſſum in earum partium cauſidicos de iure, de faſto, & de amicabili compositione, & de equita- te, ut ſo. 134.

Anno vero 1571. die 7. Aprilis lata fuit per dictos arbitrios ſententia, qua declaratum fuit, poſſesionem, & bona pleno iure eſſe Bosijs, abſque eo, quod Communis poſſet, aut valeat unquam eā redimere, nec pro ea, aut ſuper ea aliquo modo poſſit aliquam inferre moleſtiam, aut liuem mouere contra Bosijs, & nullum ius competere Communis, in, & ſuper dictis bonis, ſalvo, quod condemna- tui fuerunt, via equitatis Bosijs ad dandum Communis libras 900. pro omni, & toto eo, quod petere poſſet, &c. cauſa contentorum in dicta petitione.

Anno 1571. 18. Aprilis Agentes Communis, in pleno consilio generali, lecta petitione Communis, & reſponſione Bosijs compromiſſo, & ſententia arbitramentali, eam homologarunt, &

Liber Duodecimus.

obtena fuit confirmatio à Senatu Excell. Mediol.

Anno 1574. die 19. Maij Agentes Communis liberarunt Bosijs à dictis. n. 900. attenta earum receptione, & ſolutione, per confeſſionem in generali consilio factam.

Anno 1577. die 19. Maij obtinuerunt Agentes Communis, ab Illuſtrijs. Gubernatore Status Medioli delegari Illuſtrēm Quæſtorem Tabrada ad recognoscendum quadam calcula, & ſuper reſciſione ſupraſcriptorum contractuum.

Coram quo Illuſtri Tabrada Agentes Communis anno 1577. dic 29. Maij reproduxerunt pe- titionem factam anno 1568. ut ſupra numero pe- tentes declarari compromiſſum nullum, & inualidum, & ſententiam quoque nullam, & ſimiliter ho- mologationem, afferendo Communis laſam, & reſtitui debere in integrum aduersus predicta, & omnia alia ſubsequita.

Coram quo Illuſtri Tabrada Communis produxit capitula tendentia ad probandum valorem poſſessionis anni 1570. & 1571. & 1577.

Et tres testes de uniuersitate examinare fecit, ex quibus credit probaffe laſonem.

Bosijs vero produxerunt capitula nu. 20. & teſtes 17. ex quibus probarunt ſe laſos fuſſe, & bona prata communia iusto, immo & iuſtissimo tunc pre- tio vendita fuſſe per Communis.

Inde Illuſtri Tabrada receſtit ab hoc Dominio, relatio negotiō imperfecto.

Cuius rei cauſa Agentes Communis an. 1597. die 17. Martij obtinuerunt ab Excellentiss. Senatu Medioli litteras restaurationis instantiae predi- cæ cauſe, alias coram prefato Quæſtore Tabrada mota, & Pratori Vigleuani directiua, & petie- runt ſibi concedi reſtitutionem in integrum aduer- ſus quæcumque præiudicia, & inſtruco longo pro- ceſſu, tandem negocium fuit ex ordine Senatus Ex- cellentissimi ſuper mutuis precibus partium, ſic, datis confidentibus de collegio Medioli, commiſſum D. I. C. Philippo Foffano de Coll. Medioli.

Qui D. Foffano, re benè intellecta, per allega- tiones iuris, & in ſcriptis, & vicem auditis Aduo- cati, & plures excitatis motiuis, & habitis reſolu- tionibus, ac elleuatibus punctis, eisq; reſolutis in iure, & in facto, & auditis partibus cum Aduo- catis denuo.

Declarauit ad fauorem Bosijs, contractus predictos, ſic, ut ſupra, factos fuſſe, & eſſe iuſtos, & validos: abſoluendo predictos Bosijs à petitiis per Communis.

Dubitari nunc de quatuor contingit.

Primò, an alienatio predicta recte, ritèque, hoc eſt, an iuſto preto, & obſeruari iuris ſolennitatis fasta fuerit?

Secundo, an Bosijs rei conuenti effecti ſint tui- cursus temporis, & præscriptione?

Tertiò, an dicti Bosijs iustum acquisitionis titu- lum, vel ſaltem iuris empionis, & præscriptionis con- ſirmatorum acquiſtierint ex laudo ab arbitrio prolato anno 1571. die 7. Aprilis?

X 2 Quar-

Quare admissa validitate dicti contractus, & acquisitionis facta à dictis Bosjs, an ciuitas redimere posse dicitur prædicta, stante pacto de redimendo?

Initium à Domino.

C O N S I L I V M M C L X I X .

DE quatuor egregijs propositis dubitationibus, dicam liberè, & ingenuè, quod facere semper soleo, paucioribus quam per me licebit, quod sentio. Et quidem quo ad primam sentio, alienationem, à ciuitate factam Bosio, & Bergundio, recte, riteque factam fuisse. Recte sanè, cum iusto numerato pretio emerint Bosius, & Bergundius; ritè, propterea, quod solemnitates à iure requisitæ, satis obseruatae fuerint. De preij iustitia dicendum est prius, præmittendo primum, ad cognoscendum, an pretium + rei emptæ, fuerit iustum, inspici oportere tempus ipsius contractus: sicuti statuerunt Impp. Dioclet. & Maxim. in l. si voluntate. C. de rescindenda venditione, & Pontif. Max. in cap. primo. & capit. cum dilecti. de emptione, & venditione, & scribunt Bartol. in l. secunda, numero 16. eodem titu. Ruius in consil. 35. numero 36. lib. primo. Guido Pa pa in quaestio. 157. Antonius Burgos in cap. cum dilecti, nume. 36. de emptione, & venditione. Parisius in consil. vigesimoquarto, nume. 7. lib. quartus, & Craueta in consil. vndeclimo, nume. 17. in consil. 114. nume. decimosexto, & in consil. 151. nume. 7. alias sciens omittit.

2. Præmitto, & secundò, quod ad estimandum + iustum rei valorem, & pretium, consideranda est qualitas, tam temporis, quando contrahitur, quam personæ cum qua celebratur contractus, ac etiam ipsius met rei, & paeti, & oneris contractui adiecti. Ita sanè post alios scribunt Panthaleon Cremen. in l. secunda, nume. 184. C. de rescind. vendit. & ibidem Cagnolus, nume. 233. & 243. Belli & pestis tempore prædia vilioris esse + preij, quam pacis, & sanitatis certum est sicuti de bellis, & pestis tempore scriptum reliquerunt Baldus in l. secunda, colum. 2. versic. sed pone. C. de rescind. vendit. & Alexand. in l. pretia rerum. §. vlt. ff. ad legem falcidiæ. ita & Corneus in consil. 181. nume. 56. lib. primo. & Iason in consil. 54. num. quarto, in fine. lib. primo, de eadem facti specie interrogati responderunt. sic & Decius in consil. 308. nume. 3. in fine. & Cagnolus in dicta l. secunda, nume. 43. in fine. C. de rescind. vendit. illis enim temporibus, vt recte adiuruit Corneus, maior est penuria pecunia, quam alio tempore. Qualitas + quoque persona venditoris efficit, vt res vendatur vel viliori, vel cariori pretio. Vilius enim emitur ab emptore ære alieno impli cito, vt scribunt Ripa in l. prima. §. si hæres, nume. 28. ff. ad Trebellia. & Cagnolus in l. secunda, nume. 199. C. de rescind. vendit. cum iustus subsit timor aliquis ius litis ob potioritatem. Idem dicimus de mente + rixoso; vt tradunt Iason in l. secunda, in prin. num. 18. ff. solu. matrimo. & Tiraquellus de retractu confang. §. primo, glos. 18. nume. 40. Qualitas etiam rei auget, vel minuit pretium. Nam vilius + venduntur res plures simul, & in (vt dici solet) vniuersum, quam res vna particularis; vt in specie responderunt Alexand. in consil. 127. lib. secundo. Ripa, de quo infra, & Alciatus in resp. 110. nume. 6. secundum impressionem antiquam Lugdunensem. Qualitas quoque oneris, + & paeti adiecti in venditione minuit valorem, & pre-

tium ipsius rei: sicuti est onus aliquitus anni redditus, vt tradunt Ripa in l. prima. §. si hæres, num. 29. ff. ad Trebellian. Cagnolus in l. secunda, num. 243. C. de rescind. vendit. & Olafus in decisi. 91. nume. 10. sic & pactum de redimendo, vt tradunt Ripa in dicto §. si hæres, nume. 26. post Socinum sen. ibidem Tiraquellus, de retractu confang. in proemio, num. 20. Parisius in consil. 65. num. 15. lib. 1. Craueta in consil. 145. num. 9. & Olafus in decisi. 91. num. 10. & 11.

Præmitto tertio, quod licet predictus contractus fuerit perfectus anno 1524. & 1528. attamen eo an. 1532. dicitur factus nouus contractus: cum remissum fuerit pactum luendi, & auctum fuerit pretium ipsarum venditionum prædiorum, vt infra demonstrabimus. Et ob id iustum pretium dictorum prædiorum, non tantum debet considerari, & estimari secundum tempus dictorum annorum 1524. & 1528. quatum etiam dicti anni 1532.

His præmissis dicimus nunc dicta prædia, que ab ipsis contrahentibus prætra Zerbida appellantur, fuisse ilis annis 1524. & 1528. vendita pretio iusto, nempe librarium quinque millium centum, & quadraginta quinque. Nam ipsi ciuitati locata tunc fuerunt dicta prædia, pro annua mercede, & pensione librarium ducentum nonaginta trium, qua pensione est ad rationem 8 quinque + cum dimidio plus minus pro singulis centum librī ipsius fortis. Quæ quidem pensione, si deducantur expensæ solutionis onerum, & similium plus quam iusta est, & iustum + ostendit pretium pro ipsius prædiis numeratum: sicuti tradunt Castren. in authen. si quas ruinas, num. 2. in fine. C. de sacrofanc. eccl. Corne. in consil. 223. in fine. lib. primo. Afflictus, in decisi. 284. in fine. Cagnolus in l. 2. nume. 233. C. de rescind. vendit. Tiraquellus de retractu confang. §. 1. glos. 9. nume. 19. Didacus Couarr. in lib. 3. varia rum resolutio. cap. 9. nume. 5. Arius Pinelus, in dicta l. secunda, in tertia parte, cap. vlt. nume. 29. C. de rescindenda vendit. & Ioan. Baptista Lupus, in l. secunda. C. de pactis inter empto. & vend. in commentario secundo. §. quinto, num. 117. qui subiungit post Cagnolum prædictum in loco, intelligit, quando constat, quod in tali loco communis estimatione emitur res reddens ad rationem, puta, quinque pro centenario: quia tunc est 10 concludens, & perfecta probatio iusti + valoris, & preij rei venditæ: sicuti nostro in casu appetat, quod illis annis 1524. & 1528. in ipsa ciuitate Vigleuanii tanti emebantur prædia, & redditus.

Præterea iustum hoc pretium multò magis estimari, & considerari debet secundum tempus dicti anni 1532. quo tempore ciuitas Bosio remisit pactum luendi, & redimendi, eo sanè anno Bosius ipse emperor nouis conductoribus nempe locauit eadem prædia, vna cum alijs perticis ducentum, prædiorum suorum pro annua pensione, & mercede librarium ducentum quinquaginta, pro duobus annis, & pro librī tercentum pro alijs septem subsequentibus; præter id etiam, quod ipse Bosius promiserat, & numerauerat dicto conductorii aureo centum, auxiliij gratia, quod scortum vulgo appellamus. Præterea, vel ex eo prædicta confirmantur, quod anno 1537. quo tempore cessauerat bellum, & pestis, & pacata omnia erant, deuoluto hoc Mediolani Ducatu, ad iniustissimum Carolum Quintum Imperatorem, confeatum fuit catastrum dictæ ciuitatis Vigleuanii, & inter alia prædia estimata hæc fuerunt, multo minoris valoris illo dicti anni 1524. Errurus, quod magis, & magis vrget, constat, quod anno 1536. die 15. Martij, curauit eadē ciuitas, quod predictus Bosius causa subueniendi necesse fuit ipsius ciuitatis, venderet dicta prædia empta ab ipsa ciuitate, & alia quarta pars empta à Bergundio, vendende-

venderet inquam Antonio della Turre, additis etiam perticis ducentum terræ aratiæ, pretio librarū trium millium, & sexcentum. Quod quidem pretiū est longè vilius illo, ab ipsis Bosio, & Bergundio numerato dicta ciuitati, dictis annis 1524. & 1528. Demum considerandæ sunt qualitates illæ, quibus rerum valor sollet minui, nempe, temporum calamitatibus, belli scilicet, & pestis, & quod ciuitas ipsa erat ingenti ære alieno gravata, & pactum redimendi; cuius causa, vt dictum fuit supra, auctum fuit pretium dictorum prædiorum. Nec prædictis repugnat probationes à ciuitate factæ anno 1577. corā D. Delegato Taboada, quia uno verbo respondet, nihil ad rem nostram penitus facere; cum ciuitas conata sit probare valorem dictorum prædiorum anni 1571. non autem dictorum annorum 1524. & 1528. quibus temporibus factæ sunt venditiones, & emptiones, vt dictum fuit supra.

De preij itaque iustitia satis superè constat. Nunc dicendum est de obseruata solemnitate à iure requisita.

Et quidem, licet iure communi permittæ obseruari debeat solemnitates in alienandis bonis immobiliis ciuitatis, & oppidi, vt statut Imper. in l. vlt. C. de rebus Ciuit. non aliena. lib. 1. & latissimè disserui in consil. 726. col. 1. & 2. lib. 8. Verumtamen vñ. 115. num. 5. lib. 1. Iason in consil. 119. col. 1. versi. confitmo. lib. 1. Decius in consil. 209. col. 1. & in consil. 222. numero 9. Parisius in consil. 33. nume. 2. & in consil. 98. num. 12. lib. 1. & in consil. 12. num. 5. lib. 2. Grammaticus in consil. 15. num. 3. in ciuilibus. Natta in cosil. 162. num. 19. qui testatur, hanc esse receptam opinionem, & alios resert Oetauius Limoncellus in tract. de decreto, lib. 3. tit. 7. num. 41. & accedit Ripa in resp. 213. num. 3. qui dixit vñ, & cōsuetudine obseruari, quod in alie nationibus + bonorum vniuersitatis, sufficiat generalis solenitatum enumeratio in eodem instrumento alienationis, & sequitur Limoncellus, in dicto tract. de Decreto, lib. 1. tit. nu. 104. & in d. tit. 7. nume. 42. in fine. Non etiam repugnat, quod scripsi, in d. consil. 726. nu. 32. & lib. 6. præsumpt. 23. num. 20. cum dixi, quod si cuti in alienationibus prædiorum minoris, non + præsumit solemnitas extrinseca, et cursu longissimi temporis, qñ non appareat de ipsius minoris scientia, quæ non præsumitur. Sic nec præsumit solemnitas hæc, in alienatione prædiorum vniuersitatis; quæ minori equiparatur. Nam respondet, nostro in casu præsumi, ipsam ciuitatem sciuisse hanc alienationem à se fa

ctam d. Bosio, ex quo alienationis + instrumentū fuit publicè confectū, sicuti post alios scripsi in dicta præsumpt. 23. nu. 68. vñ. num. 83. dixi præsumi scientiam actus lepe pertractati: sicuti contingit in casu nostro, in quo post dictum annum 1524. gesti illius contractus, de eodem actum fuit anno 1530. 1532. & 1533. nempe de pacto illo redimendi, & solutione census cauila dictæ alienationis, & postea locationis factæ eidem ciuitati. Et præterea scripsi in dicta præsumptio ne. 23. num. 74. + scientiam gestorum præsumi eum habere, apud quem sunt scripturæ de rebus gestis: sciuti, & hæc in instrumenta, & librī, rerum administrandarum ciuitatis, in quibus contractus isti sunt descripti, fuerunt, suntq; apud ipsam ciuitatem. Quæ si bona fide, vt par est, ciuitas ipsa exhibet, confitaret, ciues ipsos semper sciuisse prædia hæc dicto Bosio fuisse vendita. Et rursus de scientia hac constat, quia ciuitas ipsa per multos annos soluit census ipsi Bosio, nempe vsque ad annum 1533.

Ceterum (admisso citra veri præiudicium) q; constat, obseruatas minime fuisse dictas solemnitates: adhuc tamen dicendum est, dictam venditionem validam esse, & obseruari debere: cum appareat de euidēti utilitate ipsius ciuitatis; quemadmodum dicimus; vale re alienationem + prædiorum ecclesiæ, in evidentem eius utilitatem, etiam si solenitates a iure requisita pro alienandis bonis ecclesiæ obseruare nō fuerunt; vt tradunt Bar. in l. iubemus. num. 7. & in auth. quas actiones. num. 1. C. de sacrofanc. eccl. Alberic. in l. si fundus sit sterilis. ff. de rebus eorum, qui eiusdē opinionis refert Dynum ibidem. Imola, in c. vt super nu. 9. de rebus eccles. non aliena, Barba. in consil. 61. col. 5. versic. præterea positio. & colu. vlt. lib. 3. Rolandus, Curtius, in consil. 123. numero 66, inter consilia ultimarum